

The Holy See

PIERWSZE NIESZPORY UROCZYSTOŚCI ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI
ORAZ TE DEUM DZIĘKCZYNNE ZA MINIONY ROK

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

*Bazylika Świętego Piotra
Wtorek, 31 grudnia 2024 r.*

[Multimedia]

To jest godzina dziękczynienia, a mamy radość przeżywać ją świętując [Uroczystość] Świętej Bożej Rodzicielki. Ona, która zachowuje tajemnicę Jezusa w swoim sercu, uczy również nas odczytywać znaki czasu w świetle tej tajemnicy.

Kończący się rok był bardzo pracowity dla miasta Rzymu. Mieszkańcy, pielgrzymi, turyści i wszyscy przejeżdżający doświadczyli typowej fazy poprzedzającej Jubileusz, z mnożącymi się dużymi i małymi placami budowy. Dzisiejszy wieczór jest czasem refleksji mądrościowej, aby uznać, że cała ta praca, oprócz wartości samej w sobie, miała *sens*, który odpowiada własnemu powołaniu Rzymu, jego uniwersalnemu powołaniu. W świetle Słowa Bożego, które przed chwilą usłyszeliśmy, powołanie to można wyrazić w następujący sposób: *Rzym jest wezwany do przyjęcia wszystkich, aby wszyscy mogli uznać się za dzieci Boże, a między sobą jako braci i siostry.*

Dlatego w tym momencie chcemy wzniesć nasze dziękczynienie do Pana, ponieważ pozwolił nam pracować i to pracować wiele, a przede wszystkim dlatego, że dał nam to zrobić z tym wielkim [poczuciem] sensu, z tym szerokim horyzontem, którym jest *nadzieja braterstwa*.

Hasło Jubileuszu, „Pielgrzymi nadziei”, jest bogate w znaczenia, w zależności od różnych możliwych perspektyw, które są jak wiele „dróg” pielgrzymowania. A jedną z tych wielkich dróg nadziei do podążania jest braterstwo: jest to droga, którą zaproponowałem w encyklice *Fratelli*

tutti. Tak, nadzieja świata tkwi w braterstwie! I miło jest pomyśleć, że nasze Miasto w ostatnich miesiącach stało się placem budowy w tym celu, mając ten kompleksowy sens: aby mogło przyjąć mężczyzn i kobiety z całego świata, katolików i chrześcijan innych wyznań, wierzących każdej religii, poszukujących prawdy, wolności, sprawiedliwości i pokoju, wszystkich pielgrzymów nadziei i braterstwa.

Musimy jednak zadać sobie pytanie: czy ta perspektywa *ma podstawę*? Czy nadzieja braterskiej ludzkości jest tylko retorycznym sloganem, czy też ma fundament „na skale”, na którym można zbudować coś stabilnego i trwałego?

Odpowiedź daje nam Matka Boża, *ukazując nam Jezusa*. Nadzieja na braterski świat nie jest ideologią, nie jest systemem ekonomicznym, nie jest postępem technologicznym. Nadzieją braterskiego świata jest On, *wcielony Syn*, posłany przez Ojca, abyśmy wszyscy stali się tym, kim jesteśmy, to znaczy *dziećmi Ojca, który jest w niebie, a zatem braćmi i siostrami między nami*.

I tak, gdy z wdzięcznością podziwiamy wyniki pracy wykonanej w mieście – dziękujemy wielu osobom za pracę, wielu mężczyznom i kobietom, którzy to wykonali, i dziękujemy Panu Prezydentowi Miasta za to dzieło rozwijania miasta – uświadamiamy sobie, jaki jest decydujący plac budowy, plac budowy, który dotyczy każdego z nas: ten plac budowy to ten, w którym każdego dnia pozwolę Bogu zmieniać we mnie to, co nie jest godne dziecka [Bożego] – zmieniać! To, co jest niehumanitarne, i w którym każdego dnia zobowiązuję się żyć jako brat i siostra mojego bliźniego.

Niech nasza Święta Matka pomoże nam kroczyć razem drogą braterstwa jako pielgrzymom nadziei. Niech Pan błogosławi nas wszystkich; niech przebaczy nam nasze grzechy i da nam siłę do kroczenia naprzód w naszej pielgrzymce w nadchodzącym roku. Dziękuję.